

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

LEDEN 2000

10.00	ČK	Jiří Gruber, VP	1. ledna <i>Nový Rok</i>	9.00	BD	Jaroslav Vitek, VP
				10.00	Kuř	N.Popelářová, J.Malý, VP
				13.45	Tiš	N.Popelářová, J.Malý, VP
9.00	BK	Josef Veselý	2. ledna <i>2. po narození Páně</i>	9.00	BD	Jaroslav Vitek
14.15	Rych	Jiří Gruber				
8.30	BK	Olga Tydlitátová	9. ledna <i>1. po Zjevení Páně</i>	9.00	BD	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová		9.45	Tiš	
8.30	BK	Jiří Gruber	16. ledna <i>2. po Zjevení Páně</i>	9.00	BD	Jan Šimsa
10.00	ČK	Jiří Gruber		10.00	Kuř	
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiš	
				19.30	BD	
8.30	BK	Jana Gruberová	23. ledna <i>3. po Zjevení Páně</i>	9.00	BD	Eva Pilátová
10.00	ČK	Jana Gruberová		9.45	Tiš	
8.30	BK	Olga Tydlitátová	30. ledna <i>4. po Zjevení Páně</i>	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Olga Tydlitátová		13.45	Tiš	Jaroslav Vitek
8.30	BK	Jiří Gruber	6. února <i>5. po Zjevení Páně</i>	9.00	BD	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Jiří Gruber		10.30	Kuř	Jaroslav Vitek
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiš	Jaroslav Vitek
		<i>rodinná neděle</i>				

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov
fara Opletalova 6

BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim
VP Večeře Páně

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

SETKÁVÁNÍ

LEDEN 2000

ČÍSLO 1

ROČNÍK 2

Církev za padesát let
Rozhovor s Ing. Vladimírem Plotěným

Internetové stránky

Křížovka

Potlesk nebes

Domácí pobožnost - Komu věřit?

Modlitební alianční týden

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

Marie Rafajová

Růže

Obláček v slunci jako zlatý šperk
na ničem visel. V tiché chvíli ranní
po ostrém šterku jdeme na Špilberk
a ze Špilberku dolů na kázání.

Po špičkách, s bázní, prstík na ústa!
šeptá hlas drahý - toto je dům Boží!
V nebeskou předsíň chrám se rozrůstá:
Snad na mne Pán Bůh ruku nepoloží?

Nevyvolá mé jméno od varhan?
Od svého stolu na mne nepoví "to"! -?
Bude zde každý za zlé pokárán? - -
Ach, Pane Bože? Jak mi "toho" líto! -

Paprsek žlutí prokresloval skla
a - jak by padl v nechápaná slova,
z kazatelny se náhle zableskla
dobrota, něha, krása Ježíšova.

Slyš: "Ježíš řekl Otče, odpusť jim!" -
V předsíni nebe dech se štěstím úží,
dětská tam víra slyší "odpouštím",
na ostří nože On položil růži.

Desítky let už, pod nohama šterk,
po světě chodím, není mi v něm místa. -
Z nejdelších dalek s otcem pod Špilberk
chodím, kde nápis MY KÁŽEME KRISTA.

Ze sbírky: Hrstka čemeřic

Do dalšího ročníku...

Mili čtenáři!

Když začínáme připravovat druhý ročník tohoto časopisu, věříme, že jeho název - Setkávání - bude opět tvořit hlavní důvod jeho vydávání. Každý den se setkáváme s Bohem i lidmi. Můžeme se navzájem vidět, slyšet, hovořit spolu, poznávat jeden druhého, být si pomoci i překážkou. O tom všem vám chceme psát a překonávat tak samotu, do které někdy upadáme.

Základní směřování časopisu se ani v novém roce nemění. Pokusíme se však o některé změny. Děkujeme všem, kteří nám napsali své podněty v nedávné anketě, za slova povzbuzení i laskavé kritiky. Rádi bychom letos jasné oddělili informace o tom, co se chystá a plánuje, od zpráv z akcí, které již proběhly. Ankety chceme tentokrát dělat jmenovitě. Požádáme vždy čtyři a čtyři lidi z každého sboru - různého věku a povolání -, aby nám odpověděli na naše otázky. Nepůjde tedy o náhodný výběr anonymních hlasů jako dosud, ale o názory konkrétních lidí. V dalším čísle pak dáme prostor těm, kteří by chtěli na jejich názory reagovat.

Kromě domácí pobožnosti chceme uveřejňovat také rubriku Čteme bibli. Objeví se také krátký sloupek "Co mne zaujalo". V každém čísle také najdete křížovku, jejíž tajenky jsou vybrány z mudrosloví slovanských národů. Vylouštění bude o ceny. Kdo do druhé neděle v měsíci vhodí do viditelně označené krabice "Křížovka" čistou zalepenou obálku s vylouštěnou tajenkou, svým jménem a adresou,

bude zařazen do slosování o knihu a uveřejněn v příštím čísle. Krabice budou k dispozici při všech sborových setkáních.

Na vaše žádosti budou v Setkávání uveřejněny také stručné informace o tom, co se děje ve dvou dalších brněnských evangelických sborech - v Židenicích a Husovicích. Rádi bychom také rozšířili rubriku příspěvků z kultury nejen o knihy, ale také o výstavy a koncerty a zařazovali do čísla více ilustrací.

Celkové hodnocení časopisu v anketě vyšlo na 1,8. Nejlépe byly hodnoceny zprávy ze sborového života, nejhůř popisy evangelických kostelů a zprávy z ekumeny.

Řada hlasů se ozvala proti uveřejňování jmen jubilantů, kteří nedosáhli dostatečného věku a je jim pouze 20 nebo 30 let. Musíme se však přiznat, že každé narozeniny - ať jsou desáté nebo devadesáté - chápeme jako důvod k vděčnosti Bohu a nechceme dávat nikomu přednost. Vysoký věk není zásluha, ale milost, stejně jako život našich dětí a kulatá jubilea příslušníků střední generace. Kdo si však nepřeje být v seznamech uveden, stačí když dá vědět v kancelářích našich sborů.

Těšíme se na vaše dopisy, podněty a články a doufáme, že si předplatíte celý ročník. Kdo si bude časopis odebírat v kostele nebo na fáře 100 Kč, kdo by chtěl časopis odbírat poštou - 180 Kč.

redaktoři

Anketa Anketa Anketa Anketa Anketa Anketa

Jak bude podle vás církev vypadat za padesát let?

Před padesáti lety čítala naše církev 300 000 členů. Podle statistik je nás dnes polovina. Nezdá se, že bychom za znovu nabyté svobody rychle spěli k číslu předkomunistického období. Mírně však přece roste účast příslušníků mladé generace na církevním životě. Naděje je v tom, že v průměru berou příslušníci mladé generace zvěst evangelia vážněji než jejich předchůdci před padesáti lety. Jsou lépe připraveni k rozhovorům s bratřími z jiných církví, s nimiž vyznávají společného Pána. K svobodným rozhovorům v církvi i mimo ni vitaně přispívá i to, že jedno velké nedemokratické břemeno bylo odvaleno. Mladí faráři už nemusejí po absolvování fakulty žádat o státní souhlas.

*Jan Firbas
vysokoškolský učitel*

a) Možná vůbec nebude, zijeme na konci času (už asi 2000 let) a čekáme příchod Páně. Možná do té doby přijde.

b) Zůstane-li církev zde, rozhodně nebude církví bez poskvrny a vrásky. Tak jak teď budou v ní lidé, kterým půjde o věc, a lidé okrajovi. Bude muset na každý den zápasit a ptát se, tak jak židé v Beroji - "tak-li by ty věci byly".

*MUDr. Ivona Klocová
zubní lékařka*

Těžko říci. Budoucnost lze těžko odhadovat, člověk vlastně ani nemůže s jistotou povědět, co se stane zítra. Mně k tomu navíc chybí náležité životní zkušenosti. Jak bude církev (předpokládám, že je myšlena ČCE) vypadat, záleží jak na ní, tak na všeobecných společenských podmínkách. Doufám ale, že s příznivým vývojem demokracie u nás se církev více otevře i lidem mimo ni, kteří o ní v současné době nemají většinou žádné tušení, a bude se aktivněji účastnit i občanského života celé společnosti.

*Olga Navrátilová
studentka práv*

Po izolaci v minulých padesáti letech přichází mnoho nových vlivů a podnětů, na které církev reaguje. Jisté vnější změny nastanou. Práce v diakonii, školství a v sociální oblasti přináší mnoho nových přístupů. Také diskuse o financování církve je živá a přinese jisté změny. Ale základní úkol, zvěstování evangelia, je neměnný.

*Jiří Květon
hudebník*

Podle mě by se církev jako taková změnit neměla. Ale určitě se změní život v církvi. A to tak, jak se změní život celé společnosti. Možná se dostaneme tak daleko, že v církvi nebude nadměrně ceněno dosažené vzdělání. Také se snad církev naučí lépe hospodařit se svěřeným majetkem.

*Eliška Ryšavá
studentka gymnázia*

Anketa Anketa Anketa Anketa Anketa Anketa

Jak bude podle vás církev vypadat za padesát let?

Jsem optimista. Myslím, že nebude o nic horší než dnes. Připadá mi, že tak jako dnes s úctou a trochu tajemným pohledem hledíme na dobu našich babiček, tak nějak budou ti "padesátníci" hledět na nás. Myslím, že se z církve, tak jako doposud, nevytratí hluboký vztah k tradici, Písmu a hodnotám, které vytváří toto vzácné společenství.

Napadá mě snad obava z toho, aby ta přicházející složitost techniky nevytlačila tu krásu, která je v jednoduchosti a prostotě.

*Věra Osvaldová
zdravotní sestra*

I po 50 letech si budou lidé - někteří - klást otázky o základních hodnotách života, jeho smyslu, ceně. Část z nich bude hledat odpověď také v křesťanství, tedy v křesťanských církvích. Myslím, že církve budou ztrácet charakter církví lidových a budou se měnit v církve vyznavačské. Bude to souviset s postavením církve ve společnosti, která je stále více přetechizovaná a globalizovaná. Budou se zvyšovat požadavky nejen na odbornost kazatelů, ale i na jejich kvalitu lidskou a pastýřskou. Sbory budou hmotně odkázány jen na sebe, na ochotu svých členů věnovat dobrovolně sboru nejen svůj čas, ale i finance. Patrně to bude mít za následek ubývání členů v důsledku slučování sborů, aby unesly hospodářské náklady. Sborový život bude o to živější a hlubší, bude se posilovat obecností ve víře a lásce.

*Jaroslav Dvořák
důchodce*

'Odpověď' má dvě části - křesťanské církve obecně a pak církev ČCE. Omežím se pouze na ČR. A spíš než na to, jak bude vypadat - nedovolím si být prorokem - pokusím se popsat možné směry vývoje.

Církev zde bude existovat určitě, 50 let je příliš krátká doba na závažné změny. Předpokládám další sblížení katolíků a protestantů a vznik dalších sekt. Pod velkým tlakem budou malé církve, které buď zaniknou (sloučí se s jinými) nebo se z nich stanou spolky sektovního charakteru. Uvnitř církví budou silnit charizmatické a jiné proudy, které jsou víc vidět (mají aktivnější "marketing").

Naše církev ČCE nezanikne. Má dvě možnosti - buď bude uzavřeným spolkem "mějte si svou víru, realizujte si ji v kostelích a neobtěžujte občany", stane se ghetem. Daňoví poplatníci stále méně budou chápat proč mají ze svých daní platit nějaký spolek.

Anebo se ČCE stane nezávislá na státě, bude otevřená a obecně známá. Aktivním působením bude známá nejenom mezi členy rodin evangeliků, ale také v celé občanské společnosti. Jak toho dosáhnout není jednoduché, ale to už je jiná anketní otázka. Bude mít vyšší počet členů, struktura zůstane stejná jako dnes s tím, že mnohé sbory ČCE nebudou existovat. O náš sbor se nebojím.

*Peter Čvanda
živnostník*

Ing. Plotěný je člen Bratrské jednoty baptistů a už osm let pracuje v brněnské skupině Mezinárodního svazu Gedeonů. Bratře, povězte nám něco o této organizaci.

Mezinárodní svaz Gedeonů - The Gideons International - je sdružení křesťanských odborníků a podnikatelů, kteří si dali za cíl šířit Boží slovo v prostředí, do kterého se běžně Boží slovo nedostane. Svou práci začal v roce 1899 ve Spojených státech. Před sto lety se v nějaké hospodě na středním západě setkali po své celodenní práci dva obchodní cestující, slovo dalo slovo a zjistili, že jsou oba věřící křesťané. A tak si povídali o tom, co je zajímavá a strávili spolu pěkný večer. Domluvili se, že se setkají i v dalším městě, dali si sraz, a tak spolu trávili dlouhé večery. Přitom si uvědomili, že prostředí, ve kterém se pohybují, je naprosto nekřesťanské, přestože je Amerika všeobecně považována za křesťanskou zemi. Po nějaké době se rozhodli, že by do těch hospod mohli vnést zvěst evangelia.

To je skoro pohádkový příběh. A jak to udělali?

Byli to podnikatelé, tak si vymysleli, že vytisknou Nový zákon, a že do těch hotelů, tam, kde se oni sami pohybovali, dají na noční stolek a vůbec k dispozici potřebné výtisky. A udělali to a setkali se s odezvou. Nu a to byl základ, z něhož se rozvinula obrovská mezinárodní organizace.

Jak je to dnes po stu letech?

Mezinárodní svaz Gedeonů sdružuje křesťanské obchodníky, podnikatele a odborníky ze 170 zemí celého světa s cílem pomáhat při šíření Kristova evangelia. Ze svých peněz, které získává z příspěvků a darů, jak členů svazu, tak i křesťanů evangelických sborů, vydává Nový zákon i Bible a rozesílá tyto výtisky jednotlivým skupinám Gedeonů po celém světě. Vy pak výtisky Nového zákona rozdáváte ve školách, hotelích, nemocnicích, nápravných zařízeních a podobných institucích, kde se scházejí lidé, kteří se zpravidla o Boží slovo a Bibli nezajímají a Bibli by si sami nekoupili.

Jak jste se k této práci dostal Vy?

V roce 1991 přijeli bratři z Ameriky z Nashvillu, kde je ústředí svazu Gedeonů a navázali kontakt s evangelickými církvemi. Byl jsem také přizván a šlo se nás asi 15 z různých církví. Američti bratři nás uvedli do problematiky a při výběru dávali přednost odborníkům a

podnikatelům. Je to tradice a má to svůj praktický důvod. Gedeon musí být schopen navázat kontakt s řediteli nemocnic, škol, hotelů, věznic, úspěšně domluvit možnost rozdávání Nového zákona; také celé to organizačně připravit a zvládnout.

Vlastně už první kontakt je svého druhu misie.

Ano, nakonec nás zbylo jedenáct a byli jsme ustanoveni do kempu, jak se těmto skupinám v Americe říká. V Brně vznikla skupina Gedeonů.

Jsou tyto skupiny ještě v jiných městech?

Jistě. V celé republice je asi 15 skupin, Slovensko je už zvlášť, tam mají bratři své skupiny. V tom 91. roce to začalo velmi intenzivně. Naše skupina se scházela každý týden nebo co 14 dnů k modlitební chvíli a čekali jsme, až se nám vytisknou první Nové zákony v češtině. Vytiskli nám ekumenický překlad Nového zákona. Vše bylo vytištěno tuším v Thajsku a v roce 1992 jsme pak Nové zákony dostali v kolibřím vydání.

A mohli jste začít rozdávát. Jak jste začali?

Když přišla první zásilka asi 15 tisíc výtisků, byli jsme překvapeni, jaká je to velká hromada knížek. Na to první zahájení ale přijel bratr Tom Meyer z ústředí v Nashvillu, který nás má na starosti, aby nám poradil, jak na to. Požádali jsme ředitele gymnázia na Slovanském náměstí o svolení, jestli bychom mohli obejít třídy a v krátkých vstupech asi pětiminutových oslovit studenty s tím, že představíme naše sdružení a nabídneme jim zdarma Nový zákon. Získali jsme souhlas a nadvakrát jsme celou školu, kde je 1150 studentů, obešli. Bratr Tom nás tehdy doprovázel.

Jaká byla odezva?

Velmi pěkná, povzbudilo nás to, protože jen asi tři nebo čtyři studenti si Nový zákon nevzali. Ostatní si jej vzali docela samozřejmě. Mládež teď vypadá sice trochu jinak, než jsme vypadali my, ale přesto jsme viděli, že to berou vážně, že k těmto otázkám nejsou lhostejní. My je také upozorňujeme, že na počátku těchto výtisků je zařazena rada nebo vodítko, co číst v různých životních situacích, je tu odkaz na kapitolu i verš. K těmto Novým zákonům jsou přidány ještě Žalmy a kniha Přísloví ze Starého zákona.

Nemají pak studenti pocit, že si to vzít musí?

Ne, to rozhodně ne, vždycky jim říkáme, že se nebudeme zlobit, když si knihu nevezmou. Každý má přece svobodnou vůli odmítnout nebo přijmout podle svého rozhodnutí. Ale musím říct, že skoro všichni reagují velmi pozitivně.

Kde všude jste už rozdávali?

Tak v současné době jsme posloužili asi dvěma třetinám středních škol v Brně. Do zbývajících třetin se nám nepodařilo proniknout. Vedení školy nesouhlasilo s návštěvou s odůvodněním, že nepouští nikoho. Do škol se totiž snaží proniknout také Mormoni a Svědci Jehovovi, takže ředitelé jsou obezřetní a my tomu rozumíme a respektujeme to. V Americe Gedeony do škol také nepouští, takže oni rozdávají na chodníku. Podobnou akci jsme taky nedávno udělali. Ob-sloužili jsme i většinu brněnských nemocnic, v současné době pracujeme v nemocnici v Bohu-nicích. Velmi pěkná je spolupráce s nemocnicí U Milosrdných bratří. Pracují tam řádové sestry, a tak si nechaly schválit výtisk konsisto-ří. Když byl schválen, byli jsme vřele přijati a teď se samy hlásí, že už mají málo výtisků a spolupráce je rozvíjena.

Jsou ta rozdávání na různých místech různá?

Ovšem. Velmi působivé bylo setkání s lidmi v Domově důchodců na Kociánce. Gedeoni navštívili všechny pokoje, oslovili všechny sta-ře lidi i personál a rozdali 340 Nových zákonů. Nebo ve věznici v Kuřimě navštívili všechna oddělení a shromážděným vězňům i dozorcům ve společenských místnostech rozdali 300 No-vých zákonů. Velmi ochotně přijímají Nové zá-kony hotely, snad i proto, že ve světě je běžné, aby na nočním stolku byla k dispozici Bible. Velmi dobrá je spolupráce s hotelem Voroněž, tam je 660 lůžek a dodali jsme tam už dvakrát 600 výtisků, stejně tak do hotelu Continental, International, Slávie - leckdy se hlásí i samy. Pro hotely máme dokonce vydání tříjazyčné, če-ské, anglické a německé v jednom svazku.

Knížky jsou i na pohled velmi pěkné, sličné, jak se říká. Jsou všechny vázány do těchto jasně modrých desek?

Všechny jsou v modré vazbě, jediné v ne-mocnicích pro personál jsou ty kolibří v bílé vazbě.

Kde jste byli naposled?

Naše poslední větší akce byla ve Vyškově. Tam jsme získali spolupracovníka. Ten uvěřil na základě Nového zákona, který se mu dostal do rukou v nemocnici na Žlutém kopci, kde byl

před třemi roky na vyšetření. Je členem Apoš-tolské církve a přihlásil se, že by nám rád po-máhal. Přivedl nás na Vysokou vojenskou školu do Vyškova. Jednali jsme s rektorem i prorek-torem a nakonec nám dovolili rozdávat před vchodem do areálu. Je tam asi 800 vysokoško-láků a 400 středoškoláků. V říjnu jsme tam byli čtyři bratři a od 6 do 8 hodin ráno jsme roz-dali asi 600 Nových zákonů. Převážná většina vojáků si knížky od nás vzala. Docházelo i k humorným situacím. Říkám: "Jsme křesťanská organizace a máme pro vás Nový zákon zdar-ma," takhle to nabízím, protože víc říct nestih-nu během těch tří kroků, než mne oslovený vo-ják mine. "Zákon?" V hlavě jim zůstalo slovo zákon a na to se jich několik obrátilo: "A to je Nový zákon - já myslím, že rozšiřujete nějaký vojenský nový zákon." Tak jsme se zasmáli a oni si to vzali, převážná většina si vzala.

Máte spočítáno, kolik jste už Nových záko-nů rozdali? Asi 25.260.

Je spočítáno kolik Biblí a Nových zákonů rozdali celý Mezinárodní svaz Gedeonů za těch 100 let?

Gedeoni mohli s pomocí mnoha evangelic-kých církví rozšířit víc než 625 milionů Biblí a Nových zákonů.

To je hodně přes půl miliardy - kus úcty-hodné práce. Vy jste byl také předsedou brněn-ské skupiny, že?

Byl jsem tři roky předsedou a po třech letech jsme se podle pravidel měnili. V současné době nás vede bratr RNDr. Ivan Petlán z Církve bratrské. V naší skupině jsou bratři z Bratrské jednoty baptistů, z Apoštolské církve, z Křesťanských sborů, bohužel nikdo z Českobratrské církve evangelické. Teď nám přišli tři bratři pomáhat, ale pořád bychom potřebovali další pomocníky, protože všichni jsme ve svých ob-čanských povoláních hodně vytížení.

Scházíme se také jednou v měsíci k modli-tební chvíli a k řešení konkrétních úkolů. Mo-dlíme se nejen za ty, kteří už Slovo Boží dostali a za ty, kterým bude s pomocí Boží nabídnuto, ale i za připojení dalších bratří do tohoto úkolu - šíření Slova Božího v našem městě. Míst, kam by měli Gedeoni přinést Nový zákon, je stále v Brně dost.

Případní zájemci o spolupráci na tomto díle se mohou přihlásit na adresu Mezinárodního svazu Gedeonů, který má svou schránku v Bratrské jednotě baptistů, Smetanova 20, 602 00 Brno.

Roztřesená Země

V Heršpícih u Slavkova se o vikendu 5. - 7. 11. 1999 něco dělo. Po cestách pochodovaly skupinky mladých lidí, houfy jiných postávaly na náměstí nebo vyplňovaly volná místa v cukrárně či místních hospodkách. V daný čas se vždy pohnuli a zamířili k evangelickému kostelu a fáře. Tam to totiž všechno začalo a pak i skončilo. Co vlastně? Podzimní seniorátní školka mládeže s tématem Roztřesená Země.

V pátek večer se všichni účastníci školky (kterých bylo nakonec asi 120) sešli v kostele, aby mezi sebou uvítali Blanku Hančírovou. Jakožto členka humanitární organizace Lidé v nouzi zcela zaujala svým vyprávěním o činnosti nejrůznějších organizací, které se setkávají s lidským utrpením a snaží se s ním nějak pomoci (Červený kříž, Adra). Prostor pro otázky byl plně využit, a tak se tento večer stal zajímavým vstupem a uvedením do dalších přemýšlivých a roztřesených dnů. Po krátkém ztišení jsme se rozešli do místních rodin a uložili se ke spánku.

Sobotní den začal ranním ztišením a hned poté zazněla první přednáška. Bratr farář Jan Kefkovský mluvil o Apokalypse v Bibli. Rozebíral používání symbolů, šifrování důležitých zpráv..., škoda jen, že mluvil tak krátce. Hodinka mezi přednáškami byla věnována diskusním skupinkám k tomu, aby se jejich členové aspoň trochu poznali a seznámili - ať už společným rozhovorem či hrou. V 10.30 se za přednáškový stůl postavil slovenský vikář Marek Zelenák z Bratislavy a velmi pečlivě rozebíral obsah názvu Utrpení - konec věků? - včetně pomlčky a otazníku. V obou přednáškách zaznělo, že Apokalypsa je psána pro toho, kdo prožívá velké utrpení, pak v ní může nacházet a čerpat naději, že tím to nekončí. Podruhé jsme se v diskusních skupinách sešli proto, abychom si navzájem sdělili své myšlenky a formulovali pár otázek do odpoledního Terária.

Po obědě se nabízel tato zaměstnání:

1) Hudebně-recitační pásmo v kostele, kde varhaník Martin Grombířik volně improvizoval

na přednesených pět básní od Bohuslava Reynka, v podání Honzy Černého a Davida Sedláčka tu pak zazněla i část z Dostojevského díla Bratři Karamazovi.

2) Vycházka po okolí.

3) Sportovní vyžití na místním hřišti - buď s míčem ve fotbale, nebo s létajícím talířem ve hře Freezebee. V 17 hodin jsme se sešli k dalšímu společnému bodu programu - Teráriu. Usedli do něj oba přednášející s několika zástupci diskusních skupin, kteří hned vyrukovali se svými otázkami, např.: Jak souvisí ekologická krize Země s biblickou apokalypsou? Je utrpení zlé?...

Při večeri jsme se posilili na nadcházející večer, který jsme měli strávit s hudební skupinou Psi vojáci. Nezklamali. Hráli a zpívali skvěle, my poslouchali, tancovali... a spokojenost byla na obou stranách. Pro zájemce se den ukončil v kostele zpěvem a krátkou pobožností.

Celé naše setkání bylo v neděli završeno bohoslužbami s vysluhovááním Večeře Páně, kázal Marek Zelenák. Před kostelem se ještě rozdaly školkové záložky, utvořil se rozlučkový kruh a pak už jen: Děkujeme, heršpický sbore! a Na shledanou příště!

Jana Popelářová

Konfirmace v Betlémském kostele

Neděle 21. listopadu 1999 zůstane pro 20 mladých lidí památným dnem a pro ostatní zúčastněné mimořádnou nedělí v životě našeho sboru. V úplně plném Betlémském kostele jsme toho dne slavili konfirmaci a křest. Bylo konfirmováno 14 děvčat a chlapců z Brna, Želešic a Újezda - Rychmanova. Šest mladých dospělých lidí bylo pokřtěno. Mimořádnou radostí a požeňáním byla konfirmace mladé neslyšící sestry, která se do Brna přistěhovala ze sboru ve Stříteži. Pro mnohé zúčastněné bylo zážitkem tlumočení pronášeného slova do znakové řeči, které milá, usměvavá překladatelka po celé 2 hodiny zvládala s neuvěřitelnou lehkostí.

Je církev v ohrožení?

Tyto a podobné stesky slyšíme někdy v souvislosti s plánovanou odlukou církve od státu a zastavením státního finančního příspěvku církvím. Tomuto ožehavému tématu současnosti byl věnován i hlavní program seniorátní presbyterní konference dne 27. listopadu 1999 v Blahoslavově domě. Úvodním referátem posloužil br. farář Joel Ruml z Olomouce. Považují za správné a potřebné se touto problematikou širě zabývat. K vlastnímu zahanbení však si musíme přiznat, že se k tomuto odhodláváme až nyní, pod vnějším tlakem a nikoliv již dávno, z vlastní potřeby. Z celého průběhu jednání považují za potřebné připomenout zejména dvě skutečnosti:

1. V podmínkách vnější svobody není církev ohrožena zastavením přísunu peněz od státu, ale naši malověrností, naším hříchem. Na druhé straně, ač je zde církev z Boží vůle a Božího pověření, je to společenství lidí, které potřebuje i tak ryze materiální hodnoty jako jsou peníze. A na tom, zda jsme ochotni pro církev sáhnout do peněženky a poskytnout nejen almužnu, ale případně i to, co poněkud omezí naši "neustále se zvyšující životní úroveň", se uakzuje náš vnitřní vztah k církvi, naše zakotvení v tomto společenství a zejména naše vděčnost Pánu Bohu za dar církve.

2. Můžeme realisticky počítat pouze s tím, čím přispějí členové vnitřně spjatí s církvi, s životem našich sborů. Musíme opustit nereálné úvahy o podstatných příspěvcích všech státností vykazovaných "členů", kteří však mají za to, že církev ke svému životu nepotřebují.

Kéž Pán církve si použije našich schopností k budování své církve tak, aby naše sbory byly živým společenstvím, které přitahuje.

Jaroslav Marek

Konfirmaci předcházela víc než roční příprava konfirmandů. Kromě pravidelných týdenních hodin konfirmační přípravy pod vedením našich kazatelů strávili konfirmandé dvě studijní víkendová soustředění ve Velké Lhotě a na Blažkově.

Zkouška proběhla v pátek 19.11. před staršovstvem a několika rodiči. Počáteční nervozita z děvčat a chlapců brzo odpadla. Bratr farář s nimi hovořil o tématech, která probírali, formulovaných asi do stovky otázek a odpovědí. Laskavé následné hodnocení starších i to, že se členové staršovstva jeden po druhém konfirmandům představili a něco o sobě pověděli, bylo pro mladé jistě příjemným překvapením.

V konfirmační neděli po kázání byl nejprve každý konfirmand vyzván, aby řekl o jednom z přikázání Desatera. Pak s nimi bratr farář stručně zopakoval přehled konfirmačních otázek. Konfirmandé společně přednesli Žalm 23 a 1. Kor. 13.

Milým osvěžením bohoslužeb byl zpěv sboru Cantate Domino a skupin Netřesk a Ratolesti. Ke konfirmandům krátce promluvil také bratr kurátor Milan Ryšavý.

Byla to skutečně radost vidět tolik mladých lidí, když vyznávali svoji víru a postupně přijímali požeňání, konfirmační verš i památku na ten okamžik: evangelický zpěvník a "Slovo na cestu" (parafrázovaný překlad Nového zákona).

Děkujeme Pánu Bohu za požeňané nedělní dopoledne a za tyto krásné mladé lidi, kteří vyjádřili touhu stát se křesťany a být členy našeho sboru. Prosím, mějme je na paměti v modlitbách, aby ta listopadová slavnost pro ně byla velkým začátkem (a ne koncem).

Lydie Gallusová

Radostné odpoledne

Odbor křesťanské služby uspořádal v neděli 28. listopadu na Opletalově ulici tradiční předvánoční "Odpoledne křesťanské služby". Do ovzduší první adventní neděle nás uvedla sestra farářka Olga Tydlitátová pohledem na biblickou postavu Marie, matky Pána Ježíše, která je leckdy v protestantském prostředí opomíjena.

Hlavní host odpoledne MUDr. Pravdomil Dostál z Církve bratrské nám pověděl o praktických zkušenostech ze své dlouholeté lékařské služby v návaznosti na diakonii v křesťanských sborech. Upozornil na problémy nemocných trápených bolestí, na pacienty duševně nemocné, invalidy, zmínil otázky víry v dobách nemoci a umírání a problematiku starých a nemocných lidí. Otevřel i řadu dalších pohledů na celou oblast křesťanské služby.

V živé besedě jsme slyšeli různé rady a zkušenosti, osvěžily nás vzpomínky téměř stoletého bratra Šedivého a jeho doporučení střidného a klidného způsobu života. Bratři faráři Josef Veselý a Jan Pokorný zdůraznili, že jejich aktivita po osmdesátce pramení z Boží milosti, ale také z činnorodého duševního i tělesného života (pomoc v domácnosti, studium teologické literatury, sledování současného dění, návštěva nemocných), ale i v umění odpočívat.

Navíc bylo připraveno obětavými sestrami výborné pohoštění, při kterém se ještě ve skupinkách živě hovořilo.

rh

Víte přece, co znamená tento čas

Těmito slovy začínal text ke kázání v první adventní neděli, dnes už minulého roku. Víme skutečně, co znamená tento čas? Vědí to lidé kolem nás? Vzpomínám si na slova evangelického básníka a lékaře Aloise Volkmana:

Procházíme Adventem / nevědouce co očekávat / nevědouce v co věřit.

Procházíme Adventem / namísto co by Advent / procházel námi.

Setkání se Slovem a hudbou po čtyři adventní neděle v Červeném kostele měla být nabídkou a pozváním pro nás a také pro širší veřejnost. Proto jsme je oznámili v brněnském KAMU a ty, kdo se náhodou zatoulali k našemu kostelu, jsme pozvali plakátkem přede dveřmi. Hudební program byl pečlivě připraven. První neděli zazněly z kůru roráty ze 16. století a vánoční polyfonní skladby v provedení asi třicetičlenného sboru mládeže. Nastudoval a na varhany doprovázel Martin Grombřík. Slovo z kazatelny bylo plné naděje: Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Všichni máme šanci.

Druhou neděli jsme slyšeli barokní hudbu: Telemannovu Sonátu f moll pro zobcovou flétnu a basso continuo a Bachovu Triovou sonátu G dur pro dvě příčné flétny a basso cont. v podání amatérského komorního seskupení manželů Přikrylových ze židenického sboru a Dana Marka z Olomouce. A Slovo? To nenechalo nikoho na pochybách "v co věřit a co očekávat". Církev si v adventu chce připomínat, jak blízko už jsme svého cíle. Díky Ježíši Kristu je všechno zřetelné a srozumitelné. Nevíme, kdy Pán opět přijde, ale můžeme jej stále čekat tím, že ani jeden den nepřestaneme činit dobré. Advent znamená začít žít pro jinou budoucnost. Víc myslet na druhé než na sebe. Blízkost Kristova příchodu nás mobilizuje a ponouká, abychom se pokusili pomoci všem, kteří by mohli být zachráněni.

Třetí adventní neděli zpívala v Červeném kostele mladá sopranistka, studentka 3. ročníku VŠMU v Bratislavě, spolu s celloistou Janem Pospíšilem. Na varhany doprovázela Lydie Pospíšilová. V průběhu bohoslužeb jsme slyšeli tyto skladby: Gabriel Fauré: Probuzení, J. S. Bach: Air, G. F. Händel: sopránová árie z oratoria Joshua a Vivaldiho Gloria.

19. prosince do hudební části bohoslužeb přispěl student JAMU, jeden z varhaníků na Petrově David Postránecký. Hrál Bachovu Tokuátu a fugu c moll, vlastní improvizace a současně nás doprovázel při zpěvu písní.

Lida Marková

Komu věřit?

Sk 27

Na začátku každého nového roku jako by stál člověk na břehu a chystal se nastoupit na loď. Jaká plavba nás letos čeká? Co nám hrozí? Nač se můžeme těšit? Jak můžeme svou budoucnost ovlivnit?

Naše rozhodování se podobá situaci, v které se ocitl apoštol Pavel, když se loď, na které se plavil do Říma, ocitla v přístavu a její pasažéři se museli rozhodnout, zda budou v plavbě pokračovat nebo v přístavu přezimují. Pavel doporučoval neriskovat a počkat do jara.

Rozhodnutí bylo na římském důstojníkovi Juliovi. Čteme o něm, že se rozhodl víc věřit kormidelníkovi a majiteli lodi, než tomu, co říkal apoštol. I voják se nakonec musí rozhodnout podle toho, komu víc věří. Celý náš život je určován a formován tím, komu víc věříme. Nikdy nemáme jistotu. Nikdo nám nemůže nabídnout víc než víru a jistou míru pravděpodobnosti. Ale je-li tomu tak a nám lidem nezbyvá než věřit, není pak lepší věřit pouze Bohu? Máme-li si v životě vybrat mezi vírou tomu či onomu, není lepší svěřit svůj život Bohu a nikomu jinému?

Julius dal na doporučení kormidelníka. Byl to člověk, který měl jistě veliké zkušenosti a přece se nakonec zmýlil. Přiliš věřil sám sobě. Až dosud mu všechno vycházelo. Z každé bouře se vrátili do přístavu. Proč by to nemělo vyjít i tentokrát? Když si člověk přiliš věří a přeceňuje své schopnosti, je to nebezpečné. Pro nás i pro ostatní.

Plavbu však doporučuje i majitel lodi. Moři možná tolik nerozumí, ale spočítal si, kolik vydělá, když do Říma přijede včas. Má plán, který musí vyjít. Možnost velkého zisku mu zaslepi oči. Riziko si nepřipouští. Naše touhu po

úspěchu a snaha udělat za každou cenu, co jsem si předsevzal, je zrádná. Není dobré nechat se strhnout takovými lidmi.

Nakonec ještě proběhlo hlasování. Většina byla pro pokračování v plavbě. Ale i většina se může mýlit. Demokracie je nejlepší forma, jak organizovat lidské společenství, ale není to záruka úspěchu a pravdy. Kdo se přidá k většině, nemusí vyhrát. Často bývá na světě víc hlupáků než moudrých.

Je zvláštní, že zrovna apoštol Pavel je jediný, kdo si v této situaci zachová chladnou hlavu. Má za sebou 2 roky vazby v Cézareji. Místo aby pracoval na vinici Páně, byl odkázán na libovůli a váhání svých vězňů. Nakonec se raději odvolal k císaři do Říma. Jestli měl někdo důvod pospíchat, byl to Pavel. Kolik času už promarnil. Kolik lidí ještě potřebuje slyšet evangelium. A přece je to právě on, kdo radí počkat a nevydávat se na nejistou plavbu.

Myslím, že je to dobrý příklad i pro nás. Křesťané si mají umět zachovat chladnou hlavu a nepodléhat emocím. Zatímco ostatní věří svým vlastním, ale chybným plánům a schopnostem, apoštol bere vážně realitu. Křesťanská víra není slepá na rozdíl od víry vojáků, kormidelníků a obchodníků. Nedá se strhnout ani většinou. Křesťanská víra nepokouší Boha. Nenamlouvá si: Mně se nemůže nic stát. Zůstává opatrná a střízlivá.

Nakonec je však Pavel přinucen nebezpečnou plavbu podstoupit. Ale když dojde na jeho slova a loď se stane neovladatelná, je to právě on, kdo ostatní na lodi povzbudí a ujistí o Boží pomoci. Ve chvíli, kdy vojáři, námořníci i ostatní cestující ztratí všechnu naději, bude to právě Pavel, kdo je postaví na nohy a probudí v nich víru, že se mohou zachránit.

To je náš úkol v tomto světě. Člověk si může v novém roce leccos plánovat. Možná máme

podobně jako apoštol dobrý odhad, jak by se měly věci v naší zemi vyvíjet. Co by se mělo či nemělo dělat. Ale kdo se nás na to bude ptát? A přece nesmíme zahořknout a vyčítavě zdvihat prst. Možná se stane, před čím jsme varovali. Možná přijdou věci, které jsme tušili. Ale náš úkol není soudit, ale pomáhat. Právě proto jsme na světě, abychom lidem, kteří svou víru ztratili, pomohli znovu nalézt sílu a odvahu. K tomu nám dopomáhej Bůh. Amen.

JG

Reakce

Rád bych se vrátil k anketě v listopadovém čísle, kde se některým zdálo nepatřičné uveřejňovat názory mladší generace, která nemohla mít s léty nesvobody žádnou zkušenost (otázka zněla: Co vám dalo deset let svobody). Jednotlivé názory byly schválně seřazeny podle věku, aby bylo vidět, jak nás tyto zkušenosti ovlivňují. Ukázalo se, že mladí už ani nevědí, v čem nesvoboda spočívala. Střední generace je spíš zklamaná, že jsou věci jinak než si představovali a starší lidé dovedou být vděční za svobodu jako takovou. Z tohoto řazení hlasů bylo zřetelně vidět, jak silně nás ovlivňují naše osobní zkušenosti. Nejkrásnější však bylo zjištění: vyrůstá generace, která už nesvobodu ani nezažila!

Když jsem kdysi dávno přemýšlel, proč musíme žít v tuposti a nesvobodě totalitního režimu, říkal jsem si: já už to nějak vydržím. Mně stačí, že jsem zažil rok šedesát osm. Ale co může děti? Proč ty mají vyrůst v atmosféře strachu, polopravd a prázdnoty? A ony si to už díky Bohu ani nepamatují!

Jiří Gruber

Zaujalo mne...

... že i do naší země konečně dorazila diskuse na složité a obtížně řešitelné téma - "přerušeni" těhotenství. Právě v průběhu listopadu totiž byla zahájena podpisová akce Deklarace práv nenarozeného dítěte, jejíž autoři žádají pro nenarozené děti právo narodit se (a některá další, od toho se odvíjející práva).

Popravdě řečeno, v některých případech se Deklarace dobývá do otevřených dveří: právo na dědictví nenarozené děti u nás již mají, takže nechápu, proč je uvedeno jako zvláštní požadavek. Ukazuje to na nejasnost postojů k tomuto tématu, o němž se příliš nehovoří ani v naší církvi.

Skutečností však zůstává, že "svobodné rozhodnutí" ženy o svém mateřství je snad poslední možností jednoho člověka svévolně rozhodovat o životě druhého.

Jiří Nantl

Bude... Těšíme se... Prožijeme... Bude...

Modlitební alianční týden

Datum	Místo	Kazatel	Téma
9. 1. neděle	ČCH, Sv. Čecha 35a, Královo Pole	por. Kramerius AS	Evropa potřebuje lásku
10. 1. pondělí	BJB, Smetanova 20	kaz. Apetauer AC	Evropa potřebuje pomoc
11. 1. úterý	AS, Staňkova 4/6	Th. Lic. Slouk ŘK	Evropské národy se vzájemně potřebují
12. 1. středa	CB, Kounicova 15	farář Gruber ČCE	Evropa potřebuje porozumění
13. 1. čtvrtek	ČCE, Pellicova 6	kaz. Sponar evangelikál. sb.	Evropa potřebuje odpuštění
14. 1. pátek	AC, Životského 10	kaz. Staněk CB	Evropa potřebuje smíření
15. 1. sobota	Archa, Lýskova Bystřec	farář Konečný ČCH	Evropa potřebuje probuzení
16. 1. neděle	KS, Šámalova 15	kaz. Smilek BJB	Evropa potřebuje naději

Všechna uvedená shromáždění začínají v 18. 00 hod.

ČCH – Církev Československá husitská, BJB – Bratrská jednota baptistů, AS – Armáda spásy, CB – Církev bratrská, ČCE – Českobratrská církev evangelická, AC – Apoštolská církev, Archa – Ekumenické centrum, konečná stanice tramv. linky č. 1. a 11 (Ečero-va), KS – Křesťanské sbory.

Varhanní koncerty v Blahoslavově domě

pokračují na Nový rok, 1. ledna 2000. V 17 hodin vystoupí Silvie Pečínková – Jebáčkova. Na programu jsou díla těchto skladatelů: J. Pachelbel, J. S. Bach, L. C. d'Aquin, F. X. Brixi, J. Seger.

Srdečně zveme.

Společný Silvestr

Tak jako v minulých letech zveme i letos všechny, kteří chtějí strávit poslední večer v roce ve sborovém společenství na faru na Opletalově. Po skončení bohoslužeb v Červeném kostele, tj. v 18³⁰, zde bude veselý i vážný program pro všechny generace. S příspěvky do programu se hlase bratru Soběslavskému. Pohoštění s sebou.

Oznámení členům sboru Brno I

Všem členům sboru, kteří platí svůj sborový příspěvek převodem na účet, oznamujeme nové číslo našeho účtu u České spořitelny:

1341635359/0800

Všechny, kteří budou potřebovat "Potvrzení o daru církvi" pro daňové účely, žádáme, aby svůj požadavek sdělili ve sborové kanceláři předem kvůli koordinaci práce.

Oznámení členům sboru Brno II

Všem členům sboru oznamujeme taktéž změnu čísla našeho účtu u České spořitelny:

1349578379 / 0800

Ze sboru ČCE v Brně – Židenicích,

Jílkova 6, tel.: 48 53 81 08

Bohoslužby každou neděli v 9,00.

Biblická hodina - každý čtvrtek v 19,00

Mládež - každé pondělí v 18,30

Děti - každé úterý v 16,30 a každý čtvrtek v 16,00

Ze sboru ČCE v Brně – Husovicích,

Netušilova 26, tel.: 45 21 24 20

Bohoslužby každou neděli v 9,00:

1.1. Š. Hájek - VP, 2.1. Š. Hájek - rodinná neděle, 9.1. Š. Hájek, 16.1. J. Šimsa, 23.1. Š. Hájek, 30.1. P. Čmelík.

Biblická hodina - každý čtvrtek v 17,30

Mládež - každé úterý v 19,30

Střední generace - ve středu 20.1. v 19,00

Děti (husovičtí vřešťani) - každé pondělí v 18,00

Promítání filmů v Betlémském kostele

Možná jste na nástěnce na faře zahlédli pozvánku na promítání filmů, které se konalo 26. a 27. listopadu v Betlémském kostele. O co se vlastně jednalo a kdo za tím stál?

Celý festival byl skautským "projektem" a velitelem organizačního týmu jsem byl já. Původně jsme zamýšleli promítnout pouze jeden film pro skauty, když už však byl zajištěn projektor (a dohodnuta cena 3000 Kč za jeho půjčení), rozhodli jsme se zvýšit počet filmů na šest a potenciální obecenstvo rozšířit i mimo rámec skautského oddílu. Protože jsme museli vzít někde peníze na půjčení projektoru, rozhodli jsme se vybírat dobrovolné vstupné s tím, že výtěžek věnujeme na SOS dětské vesničky. Při výběru prostor pro promítání nás napadl Betlémský kostel. Přiznám se, že jsem příliš neuvažoval o tom, zda jsou to prostory vhodné, a to ani po technické, ani po jiné stránce. Nakonec se ale ukázalo, že (alespoň po té technické stránce) je Betlémský kostel naprosto vyhovující. Možná by si mohli sousedí stěžovat na hluk, který se z kostela ozýval, jelikož ale jeden večer pořádali daleko hlučnější párty a druhý den byla slyšet hudba až ze Špilberku, filmové zvuky nikoho nerušily.

Tedy až na několik malých problémů (plátno jsme schnali den před promítáním, a to ještě čirou náhodou; jeden film jsme nesehnali vůbec, takže jsme byli nuceni operativně změnit program) proběhl festival výborně a SOS dětským vesničkám jsme věnovali 3794 Kč.

Kuba Marek

Kultura Kultura Kultura Kultura Kultura Kultura

Potlesk nebes Max Lucado

Je možné prožívat radost, kterou nelze udušit? Je možné získat pokoj, který nelze ztratit? Je možné nalézt štěstí, které nemůže být ničím ohroženo?

Max Lucado to vše našel, a proto hodnověrně ukazuje cestu, která k těmto tak vyhledávaným hodnotám vede. Ne bezdůvodně je Lucado jedním z nejlepších a nejčtenějších křesťanských autorů Ameriky.

Jeho *Potlesk nebes* je víc než jen návod, jak tyto trvalé hodnoty získat. Bez nadsázky lze říci, že soustředěný čtenář se nad stránkami této knihy setkává s živým a skutečným Dárce radosti a pokoje.

Najdi si klidné místo a začni číst... a přesvědčíš se, jak pravdivá jsou slova, která napsal Calvin Miller v předmluvě: "Na mém rameni pocítíš dotyk probodené ruky." A když se Maxem necháš vést od kapitoly ke kapitole, pocítíš, že i tobě *nebesa pleskají*.

Úryvek z obalu knihy

Knihu můžete zakoupit za cenu cca Kč 90,- v křesťanském knihkupectví, nebo přes internet na stránce: www.biblenet.cz/shop.

Pozvánka

Zatímco všechny hrady a zámky jsou teď zavřené a otevírají se pro návštěvníky nejdříve v dubnu, po celou zimu zůstává otevřená vila Tugendhat v Brně na Černopolní ulici. Přes vyšší vstupné je prohlídka jedinečným zážitkem. Vila, kterou postavil roku 1930 pro židovskou rodinu světoznámý architekt Ludwig Mies van der Rohe, byla unikátní nejen svým vzhledem, konstrukcí, ale i technickým zázemím. Víte, že stavba měla již tehdy veškeré vymoženosti dnešní doby? Bylo tu podlahové vytápění, opatření proti rosení oken, klimatizace, zvlhčovač vzduchu a dokonce i zabezpečení dveří proti zlodějům.

Vyplatí se sem přijít za slunného dne, kdy stěna z kamene onyxu změni barvu žlutou na sytě červenou. Pokud se však chcete déle zamyslet, jak by se vám v takovéto milionářské vile bydlelo, a projít se po přilehlé zahradě, nechoďte na poslední prohlídku. Čas a průvodci jsou neúprosní. Vila je otevřena denně kromě pondělí a úterý, 10 – 17.15 hod.

Marta Procházková

Malá Sachi

Malá Sachi začala brzy po narození svého bratra prosit rodiče, aby ji s ním zanechali o samotě. Rodiče se báli, že by, jako většina čtyřletých dětí, mohla na mladšího sourozence žárlit, že ho chce praštit, nebo mu jinak ublížit, a tak jí to nedovolili. Ale Sachi neprojevovala žádné známky žárlivosti. K bratříčkovi se chovala laskavě a její prosby, aby s ním mohla být chvíli o samotě, byly čím dál naléhavější. Nakonec jí to rodiče dovolili.

Sachi se nadšeně vydala do pokoje svého bratra a zavřela za sebou dveře. Ale zůstala v nich mezírka - dostatečně velká, aby ji rodiče mohli potají nahlížet dovnitř a poslouchat, co se bude dít. Uviděli malou Sachi, jak mlčky došla k bratříčkovi, sklonila se až k němu a pošeptala mu: „Bratříčku, pověz mi, jaký je Bůh. Už to začínám zapomínat.“

Příběhy pro potěchu duše

Moudří lidé jsou šťastní, když objeví pravdu, hlupáci, když objeví lež.

Jeden starý muž hospodařil se svým synem na malém statku. Měli jediného koně. Jednoho dne jim kůň utekl. „To je strašné,“ litovali ho sousedi. „Taková smůla!“

„Kdož ví, jestli je to smůla, nebo štěstí,“ odpovídal sedlák.

Za týden se kůň vrátil z hor a přivedl s sebou do stáje pět divokých klisen.

„To je štěstí!“ řikali sousedi.

„Štěstí? Smůla? Kdož ví?“ odpověděl starý muž.

Druhý den se jeho syn pokoušel zkotit jednu z klisen a zlomil si nohu.

„To je hrozné, taková smůla!“

„Smůla? Štěstí?“

Do kraje přišli verbíři a odváděli mladé muže do války. Sedlákův syn se jim nehodil, protože byl chromý, a tak ho nechali doma.

„Štěstí? Smůla?“

Cesta pokojného bojovníka

Každá rána, kterou jsme utřžili, vyráží z nás klín, který nám překážel.

T. Baťa

Za dlouhých zimních večerů si můžete zahrát s dětmi či přáteli nějakou hru. Naučíme vás jednu, která se jmenuje Macháček.

Ke hře jsou potřeba pouze dvě hrací kostky a dostatečný počet hráčů (2 – 10, klidně i více). Hráči se posadí (položí, záleží na zvyklostech) kolem stolu nebo na zem. Hráč, který začíná, hodí kostkami, ale tak, aby ostatní neviděli, co mu padlo (nejlepší je zakrýt kostky rukama a nahlédnout dovnitř škvírou mezi nimi). Potom oznámí nahlas výsledek svého hodu, který ovšem může a nemusí být pravdivý (ačkoliv začínající hráč většinou nemá žádný důvod blafovat). Hráč po jeho pravé ruce se musí rozhodnout, zda mu bude věřit nebo ne. V případě, že mu hráč po pravé ruce nevěří (což vyjádří například slovy „Tak to ti teda nevěřím!“), musí házející hráč odkrýt kostky a ukázat výsledek svého hodu. Pokud nelhal a má na kostkách skutečně tu hodnotu, kterou oznámil, získává trestný bod hráč po jeho pravé ruce. Pokud je však přistižen při lži, má trestný bod on sám. Věřil-li hráč po pravé ruce házejícímu hráči, předává mu házející hráč kostky, aniž by při tom musel výsledek hodu ukázat. Hráč, který získal kostky, nyní hází stejným způsobem, musí však hodit (nebo alespoň oznámit) vyšší hodnotu, než jakou hodil hráč před ním. Padne-li mu tedy nižší číslo (viz níže), je nucen blafovat. Hráč po jeho pravé ruce mu opět může věřit či nevěřit. Každý další hráč, který věří předcházejícímu hráči, musí oznámit vyšší (podle některých verzí pravidel i stejnou) hodnotu.

Hodnota kostek se čte následovně: vyšší číslo se bere jako desítka, nižší jako jednotka. Padne-li tedy na kostkách 3 a 4, jedná se o číslo 43. Nejnižší číslo je 31, dále jsou čísla 32, 41, 42, 43, 51, 52, 53, 54, 61, 62, 63, 64 a 65. Padnou-li na kostkách dvě stejná čísla, jedná se o Apače, kteří mají vždy vyšší hodnotu než obyčejná čísla. Číslo 65 tedy „přechodíme“ jedním Apačem (1a 1), ten dvěma Apači (2 a 2) atd. Vyšší než šest Apačů (6 a 6) je už jen Macháček – 2 a 1. Macháček je nejvyšší hodnota, takže hráč, který věřil předchozímu Macháčkovi, musí hodit (oznámit) zase jenom Macháčka (jaké je pak překvapení, když po pěti Macháčcích hráč po pravé ruce naposledy házejícímu hráči nevěří, avšak házející hráč triumfálně odkryje kostky s čísly 2 a 1, tedy s Macháčkem...). Vyhraje ten hráč, který má nejméně trestných bodů.

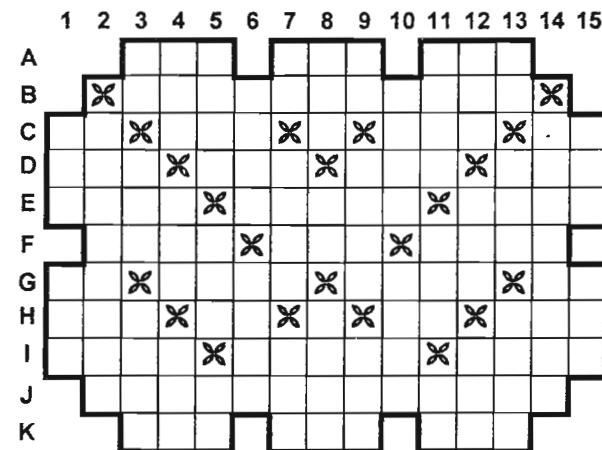
Hra Macháček se hodí pro každou příležitost.

Kuba Marek

Křížovka Křížovka Křížovka Křížovka Křížovka

Z Mudrosloví národu slovanského

podle F. L. Čelakovského

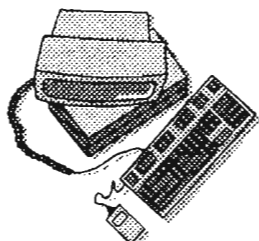

VODOROVNĚ: A. – Číslovka; listnatý strom; rohovnický úder. B. – První díl tajenky (ruské přísloví). C. – Solmizační slabika; prezent; značka jednotky objemu; systém hodnocení šachistů; SPZ okresu Beroun. D. – Pás ke kimonu; závod v Kuřimi; zn. pracího prostředku; přítel člověka. E. – Výbušná nástraha; semiláno; bývalá továrna na automobily a letadla. F. – Secesní malíř, druhý díl tajenky; končetiny. G. – Zápor; tělo; pěchovat; chem. zn. niklu. H. – Anglicky „starý“; letecká zn. Finska; označení poloměru; bývalé ozbrojené složky KSČ; citoslovce výstřelu. I. – Irský a skotský tanec; železnice; utrpení. J. – Třetí díl tajenky. K. – Běloveská kyselka; puls; označení souhvězdí Orion.

SVISLE: 1. – Těžební místo kamene; seveřan. 2. – Filištínský král z Gerar (dle kralického překladu). 3. – Předložka; citoslovce podivení; předpona vyjadřující desetinu. 4. – Ovocná zahrada; německy „osm“; skupenství vody. 5. – Podlaha ve stodole; druh koření; slovenské zvrtné zájmeno. 6. – Brněnský kapelník; bývalý předseda Poslanecké sněmovny. 7. – Kravské citoslovce (též „-u“); peřej; rozvoj vědy a techniky (zkr.). 8. – Vládní zmocněnec; loket amsterodamský (68,78 cm); kalibr. 9. – Zn. délkové jednotky; rodič; hrubý domácí produkt. 10. – Verneův kapitán; označení tlačítka pro přehrávání (angl.). 11. – Sušický podnik; obruba; slovenská předložka. 12. – Citoslovce ohrazení; zámezi; klid zbraní. 13. – Ukazovací zájmeno; kamna; dálkový chodec (Juraj). 14. – Prostopášná dcera krále Herodesa Agrippy I. 15. – Vysoká karta; zn. automobilu býv. NDR.

Pomůcka: aro; el; OH; reel.

Internetové stránky

Od ledna 2000 zřizuje sbor v Brně I vlastní internetové stránky. Jsou koncipovány pro dva okruhy uživatelů. Jednak pro členy a přátele sboru, kteří mají na internet přístup. Ti tu najdou každý měsíc aktualizovaný přehled o tom, co se ve sboru děje a plánuje. Bude si možné stáhnout také některá nedělní kázání a všechna dosavadní čísla sborového časopisu Setkávání. Zvláště ti, kteří v Brně vyrostli a později se odstěhovali, budou mít nyní možnost být s námi v pravidelném kontaktu.

Adresa je:

www.berolina.cz/ccebrno

Současné jsou webové stránky určené i těm, kteří toho o církvi mnoho neví a ostýchají se vstoupit do kostela nebo zazvonit na fáře. Ti budou mít možnost seznámit se s naším sborem, aniž by opustili svou anonymitu. Najdou tu základní informace o naší církvi, stručné poznámky o všech setkáních. Kdo si bude chtít vyzkoušet, jak blízko má k víře, může použít interaktivní stránku otázek a odpovědí. Úvodní stránka s biblickým veršem a jednotlivými odkazy bude k dispozici také v němčině angličtině.

Stránky vznikly díky iniciativě několika bratří a sester, kteří se od prázdnin scházeli a celý projekt připravovali. Za obsah stránek odpovídá bratr farář, internetový prostor poskytla firma Berolina. Peter Čavda (webmaster) bude mít na starost technickou stránku a bratr Milan Cahlík bude jednotlivá čísla Setkávání.

Informace o historii sboru a naší církve připravila sestra farářka a bratr Matoulek, který bude hlídat, aby se na síti neobjevovaly falešné nebo zastaralé informace.

V současné době má své internetové stránky několik sborů (především pražské). Ostatní křesťanská společenství, která se na internetu představují, jdou do desítek. Těch, kteří se na síť připojují, každý den přibývá. Dnes je ještě naděje, že nás lidé najdou. Časem však bude mít své stránky pomalu každý a síť se stane nepřehledná. Proto bylo dobré celou věc neodkládat.

Dovedu si představit, že za 20 či 30 let budou vznikat virtuální sbory. Je to jistě chabá náhražka za živé společenství. Ale je možné, že i tímto způsobem může Pán Bůh některé lidi oslovit. Internet v sobě skrývá tajemství. Nikdo neví, kdo všechno se na nás připojí a prohlédne si naše stránky. Každá informace je tu k dispozici stále a každý si ji může stáhnout a přečíst. Zatímco evangelické kostely zůstávají přes týden zavřené, naše internetové stránky budou stále otevřené a každý bude mít možnost na ně zabrousit a načerpat tu naději a povzbuzení.

Apoštol Pavel kdysi s užitkem využíval římské silnice, aby se evangelium dostalo co nejrychleji do celého světa. Později využila reformace vynálezu knihtisku, díky němuž se šířila víra ve spásu pouhou milostí Boží celou Evropou. Dnes nás už nepřekvapí bohoslužby v televizi ani evangelizace konané přes satelit. Internet umožňuje levnou a rychlou komunikaci. Spojuje celý svět. To je přesně to, co církev potřebuje. Setkávat se, hovořit a poznávat se napříč všem zbytečným překážkám. Již dnes je jasné, že internet je nejen velká móda, ale i velká příležitost. A ta se nemá promarnit.

jg

Sbor Brno I.

V lednu oslaví své narozeniny:

2.1.	Grmelová Krista	z Brna - Žabovřesk	70
2.1.	Zálešák Viktor	z Brna - Černovic	20
3.1.	Pokorná Ludmila	z Brna - Žabovřesk	86
6.1.	Veselý Emanuel	z Brna - Nového Lískovce	86
14.1.	Nykodým Vlastimil	z Újezdu u Brna	80
15.1.	Lukl Pavel	z Brna - Lišeně	83
17.1.	Stratil Jiří	z Brna - Pisárek	81
18.1.	Kumhala Adolf	z Brna - Černých Polí	84
18.1.	Zezulová Veronika	z Šaratic	81
21.1.	Fiala Karel	z Brna - Bystrce	30
29.1.	Firbasová Kateřina	z Brna - města	20
29.1.	Nykodým František	z Újezdu u Brna	50
30.1.	Kolman Jiří	z Brna - Komína	20
30.1.	Zezulová Alena	z Šaratic	50
31.1.	Franková Marie	z Brna - Bohunic	89

21.11. byli pokřtěni:

Eva Čermáková z Brna, nar. 1980
Jana Moráčková z Brna, nar. 1955
Jiří Nantl z Brna, nar. 1979
Tomáš Lásko z Brna, nar. 1975
Andrea Lásková z Brna, nar. 1975
Lenka Valentová z Brna, nar. 1984

21.11. byla confirmována:

Dagmar Mandulová z Brna
spolu s dalšími, jejichž jména byla uveřejněna v minulém čísle

13.11. byli oddáni:

Marcela Mikešová z Brna a David Sauer ze Svitav

Sbor Brno II.

Všem jubilantům vyprošujeme Boží požehnání do dalších dnů a let:

1. 1.	Vlasta SVOBODOVÁ	z Tišnova	70 let
5. 1.	Věra HERČÍKOVÁ	z Brna	79 let
6. 1.	Marie VÁNOVÁ	z Brna - Řečkovice	87 let
10. 1.	Emilie VÁLKOVÁ	z Brna	94 let
11. 1.	Přemysl KOSTELECKÝ	z Brna	78 let
12. 1.	Julie ŠINDLEROVÁ	z Brna	93 let
12. 1.	Růžena JIMRAMOVSKÁ	z Lelekovic	76 let
13. 1.	Františka KOLÍNSKÁ	z Ostopovic	79 let
17. 1.	Zdeňka ČURDOVÁ	z Brna	84 let
18. 1.	Jaroslava HÁJKOVÁ	z Brna - Lesné	78 let
18. 1.	Jindřiška TRŠOVÁ	z Brna - Žabovřesk	79 let
19. 1.	Prof. PhDr. Otakar TRHLÍK	z Brna	79 let
21. 1.	Anežka FIDRMUCOVÁ	z Brna	77 let
23. 1.	Květoslava HANÁKOVÁ	z Brna	75 let
24. 1.	Augusta RAKOVSKÁ	z Brna - Černých Polí	75 let
28. 1.	Darina MARKOVÁ	z Brna - Králova Pole	85 let
28. 1.	Milan MELICHAR	z Brna - Řečkovice	77 let
29. 1.	Marie SÝKOROVÁ	z Brna - Králova Pole	77 let
30. 1.	Wanda MELUZÍNOVÁ	z Brna	75 let
31. 1.	Josef JANČA	z Brna - Bystřice	70 let

V měsíci listopadu jsme se rozloučili:

24.11. Helena Škapová z Brna, nar. 1900

Ze sboru Brno - Husovice

Dne 6.12.1999 jsme se sešli dvakrát k pohřební pobožnosti, abychom vyslechli slova potěšení a naděje při odchodu sestry Jarmily Tiché, která zemřela ve věku 65 let. Své přátele měla nejen ve sboru husovickém, ale i ve sboru Brno II a v Myslibořicích, kde byla zaměstnána v sociálním ústavu a byla aktivní členkou kazatelské stanice.

Druhou sestrou, s níž jsme se tentýž den rozloučili, byla Lydie Kopřivová. Zesnula ve věku 88 let. Měla živý zájem o sbor, i když byla řadu let nemocná a odloučená od společných shromáždění.

Obě pohřební shromáždění vykonal farář sboru Štěpán Hájek.

vd

Německý evangelický farní sbor v Brně

Stručný dějinný přehled

Evangelický sbor v Brně vznikl v roce 1782 a čítal nejprve 100 rodin. Dekretem moravského zemského úřadu byl prvním farářem jmenován v prosince 1782 Viktor Heinrich Riecke za Štutgartu. Členstvo sboru tvořili většinou protestanté odjinud přišli: zakladatelé první brněnské továrny na jemná sukna se svými úředníky, mistry a dělníky. S rozmachem textilní výroby se vznášel i sbor, jeho členové se vyznačovali čínorodostí a inteligencí a dosahovali velkých úspěchů i ve strojírenství. Jestliže se moravské hlavní město Brno stalo centrem textilního průmyslu, za to vděčí v první řadě mužům, jejichž víra a obětavost dala zrod evangelickému sboru a dokázala je udržet i za nejtěžších podmínek. Až do té doby bylo Brno malým venkovským městem bez jakéhokoli průmyslu.

Východiskem k založení tohoto malého církevního sboru byl guberniální dekret císaře Josefa II. z 27.7.1782. Ze všech německých žup i z Nizozemí do Brna již dříve přicházeli evangelici pracovat v textilní výrobě. K nim se připojili mnozí, kterým nebylo dovoleno svou víru veřejně vyznávat. Protestantismus tak znovu po 162 letech získal v Brně půdu pod nohama. V matrikách katolického chrámu sv. Jakuba jsou poslední evangelické křestní záznamy z let 1621 - 22.

Nejprve se protestanté shromažďovali k bohoslužbám v soukromých domech. Dne 24.12.1782 se slavily první služby Boží v jedné místnosti Köfllerovy továrny – bylo to den poté, co magister V.H.Riecke od císaře obdržel jmenování za "pastora textilního továrníka"

(Tuchfabrikantenpastor). Dary evangelických křesťanů z Německa a Evropy (i z Lisabonu) umožnily postavit v Brně první evangelickou modlitebnu, k jejímuž zasvěcení došlo 8.6.1783. Byla přebudovaná z někdejší jezdecké školy moravských stavů na úpatí Špilberku. Protože toleranční patent nepovoloval veřejně přístupný vchod z ulice, využívalo se zdi směrem k lyceu, která vedla ke spodním domovním dveřím na dvůr. Podle dochovaných popisů byla modlitebna 14 sáhů a 4 stopy dlouhá, 7 sáhů 5 stop široká, 3 sáhy 3 stopy vysoká, obdélníková, bez kleneb a sloupů. Do jejího výklenku byla umístěna křtitelnice. Vysoká okrouhlá okna, skýtající výhled na citadelu (tehdejší obranný násep mezi Špilberkem a městem), přiváděla hojnost denního světla. Návštěvník vstupoval do bohoslužebné síně malou předsíní, naproti oknům, na kruchtě, byly varhany. Kazatelna se nalézala uprostřed, dole před ní stál oltář s křížem, znázorňující přítomnost Ukřižovaného. Obrazy a malby chyběly.

V r. 1866 byla stará modlitebna prodána zemskému výboru. Kolik radostí i strastí zažily tyto místnosti v průběhu 83 let, během tří válek leželi v modlitebně a ve škole zranění a umírající, nemocní a choří, obětavě ošetřovaní obcí i sborem. Tisíce dětí navštěvovaly tuto vzornou školu, věhlasní učenci a faráři evropské pověsti zde vyučovali a bydleli.

Nový Kristův chrám (1863-1867), postavený podle plánů architekta barona Heinricha von Ferstela, který vybudoval mimo jiné univerzitu a Votivní chrám ve Vídni, se stal monumentální

ozdobou města Brna. Varhany postavil varhanář Rieger z Krnova.

V letech 1867 až 1868 byla ve Studentské, nyní Opletalově, dříve Trautenbergově, resp. Kaplanově ulici po prodeji lycea zbudována evangelická škola s farou. Škola se rovněž těšila značnému ocenění i v zahraničí, poněvadž zde působily slavné osobnosti. Nedlouho po jejím založení (1796) vykonal v ní farář Riecke první vědeckou přednášku (1799). Byl to také on, kdo spolu se svou manželkou Rosou Rieckeovou uvedl do Brna první vánoční strom. Působil zde i nejznámější vychovatel té doby, dvorní rada André. Již v r. 1792 byl do Brna povolán, aby reformoval školu. Vydal první zeměpis Rakouska, po němž následovala první vědecká příručka ke studiu mineralogie. První statistika, první průmyslový obraz Moravy, první a nejlepší noviny Rakouska, zejména Moravy, vlastenecký "Tagblatt" - to vše bylo založeno společnou prací Rieckeho a Andréa. Následoval Mgr. Zeller, opět rodák ze Švábska, zakladatel nedělní školy pro učně a adolescenty. V Brně sepsal m.j. text opery "Car a tesař". Později se stal vychovatelem královských princů, pruské královny Luisy a budoucího císaře Viléma I. a reformátorem zákonů pruského školství. Po něm přišel další jeho krajan - Šváb, farář Ferdinand Hochstetter, jehož moravská věda nazývala otcem botaniky na Moravě. Tyto a mnohé další úctyhodné osobnosti svou výchovou do té míry nadchly i některé katolíky a Židy, že musel být vydán striktní zákaz dalšího vyučování dětí jiného vyznání na evangelické škole. Patřil mezi ně i F.A. Plutzar, kterého brněnské učitelstvo doporučilo za autora školního slabikáře "Lesebüch für Elementarschulen". Roku 1896 oslavila evangelická

škola za radostné účasti celého sboru v míru a svobodě sté výročí. K udržení tak rozsáhlého vzdělávacího ústavu bylo zapotřebí velkých výdajů, ale členové sboru se za toto dílo postavili s nesmírnou obětavostí, takže i jejich jména zůstávají neoddelitelně spojena s výchovným působením velkých osobností.

*Zpracoval Dr. Alfred Eckert, Hersbruch,
k svatodušnimu setkání 1999 v Brně,
upravil jg.*

**Redakce přeje všem
předplatitelům
požehnaný
nadcházející rok 2000.**

Týden ve sboru

Brno I

Brno II

Pondělí

18,30 - staršovstvo 10.1.
19,00 - sborové vzdělávání 31.1.

18,30 - staršovstvo 11.1.

Úterý

15,30 - příprava dospělých ke křtu
17,00 - dětský klub (pro předškolní a 1. třídu)
17,00 - biblická hodina (od 2. do 7. třídy)
18,00 - dorost - setkání mladší mládeže

15,00 - příprava konfirmandů I.
18,00 - biblická hodina v Králově Poli
19,30 - třicátníci (3. a 17. 1.)

Středa

13,00 - služby Boží - Diakonie Hrnčířská
15,00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16,30 - konfirmační cvičení
18,30 - rozhovor nad bibli - setkání dospělých
19,00 - sdružení mládeže

13,00 - služby Boží - Diakonie Hrnčířská
18,00 - biblická hodina v Blahoslavově domě
19,15 - mládež

Čtvrtek

16,00 - konfirmační cvičení
17,00 - biblická hodina pro dospělé
18,00 - pastorační rozhovory (po domluvě)

15,00 - vyučování dětí I
16,00 - vyučování dětí II
16,15 - příprava konfirmandů II

Pátek

15,00 - náboženství - Rychmanov
18,30 - zkouška pěveckého sboru
19,00 - setkání mládeže

Sobota

10,00 - služby Boží v DD Kociánka
(8. a 22. 1.)

Neděle

9,40 - modlitební chvíle
10,00 - nedělní škola pro děti
11,00 - setkání na faře při kávě a čaji

9,00 - nedělní škola pro děti
10,00 - setkání v Blah. domě při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. **Odpovědní redaktoři:** J. Gruber, J. Vítek. **Na čísle spolupracovali:** Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Iva Malíková, Ludmila Marková, Daniela Ryšavá, Ctírad Novák, Jiří Nantl, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek, Katka Valentová a externí spolupracovníci. **Registrováno pod číslem: R7/98.** Vychází 10 × ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adresu sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. **Doporučená cena 10 Kč.** **Adresa sboru ČCE Brno I** - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453. **Adresa sboru ČCE Brno II** - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69. **Datum uzávěrky příštího čísla:** 12. 1. 2000